

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

AUTORK PRÁCE: Vít Oliberius
NÁZEV PRÁCE: Vztah Evžena Savojského a Josefa I.
OBOR STUDIA: Obecné dějiny
AUTOR POSUDKU: doc. PhDr. Miroslav Šedivý, Ph.D.
TYP POSUDKU: POSUDEK Oponenta práce

1.) HODNOCENÍ OBSAHOVÉ STRÁNKY PRÁCE:

Hodnocení 1 -4

STANOVENÍ A VYMEZENÍ CÍLE TEXTU A VÝZKUMNÉHO ÚKOLU	<u>4</u>
STRUKTURA TEXTU (VYMEZENÍ A ŘAZENÍ JEDNOTLIVÝCH KAPITOL)	<u>1</u>
METODOLOGICKÁ ÚROVEŇ TEXTU	<u>4</u>
FAKTOGRAFICKÁ SPRÁVNOST TEXTU	<u>1</u>
RELEVANTNOST TÉMATU VZHEDEM K SOUČASNÉMU STAVU BĀDÁNÍ	<u>4</u>
SPRÁVNOST A ÚROVEŇ UŽITÍ ODBORNÉ TERMINOLOGIE	<u>1</u>
CELKOVÁ ÚROVEŇ TEXTU PO OBSAHOVÉ STRÁŇCE	<u>3</u>
VHODNOST PŘÍLOH (VYPLŇUJTE POUZE TEHDY, POKUD PRÁCE OBSAHUJE PŘÍLOHY)	---

2.) HODNOCENÍ FORMÁLNÍ STRÁNKY PRÁCE:

Hodnocení 1 -4

SCHOPNOST SHROMĀŽDIT A VYUŽÍT RELEVANTNÍ PRAMENY A ZDROJE INFORMACÍ	<u>4</u>
ÚROVEŇ POZNÁMKOVÉHO APARÁTU	<u>3</u>
STYLICKÁ ÚROVEŇ TEXTU	<u>3</u>
GRAMATICKÁ SPRÁVNOST TEXTU	<u>3</u>
CELKOVÁ FORMÁLNÍ ÚROVEŇ TEXTU	<u>4</u>

3.) CELKOVÉ HODNOCENÍ PRÁCE:

Předložená bakalářská práce nesplnila vytčený cíl, a to bez ohledu na skutečnost, že ten byl definován velmi nejasně: z názvu práce a Úvodu byla cílem analýza vztahu Evžena Savojského a Josefa I., v anotaci, která byla součástí zadání práce, se však píše: „Bakalářská práce se zabývá analýzou vztahu vojevůdce maršála habsburské armády Evžena Savojského k panovníkům Leopoldu I. a Josefu I.“ Oběma vztahům je však v celé práci věnován jen malý prostor. I když značná pozornost byla věnována kariéře Evžena Savojského, v menší míře pak životům Leopolda I. a Josefa I., k náležitému srovnání mezi vojevůdcem a oběma císaři nedošlo. Většina textu obsahuje výčet událostí z dané doby, v podstatě se jedná o neucelený přehled politických, vojenských a náboženských dějin přelomu 17. a 18. století. Autor navíc velmi nesystematicky zabíhá do zbytečných detailů, které jsou vzhledem ke zvolenému tématu naprosto irelevantní. To oplátí i o často detailních životopisných informacích k Evženovi, Leopoldu I. a Josefu I., které však nejsou v práci nijak využity pro vysvětlení jejich vzájemného vztahu. Asi nejkřiklavějším příkladem je pozornost, kterou student věnuje otázce, zda byl Josef I. otráven (strany 41-41).

Vztahu Evžena Savojského a Leopolda I. je věnována třetí kapitola, jmenovitě strany 20-29. Při bližším pohledu se však v této kapitole jen málo týká přímo vztahu obou mužů, autor povětšinou jen popisuje Evženovu kariéru v době vlády Leopolda I. Ještě horší je situace v kapitole čtvrté pojednávající o vztahu Evžena s Josefem I. (strany 36-44): první zmínka o nějakém vztahu se nachází až na straně 39 v souvislosti s náboženskou otázkou, ovšem na dalších stránkách se čtenář o vztahu obou osobností nic nedozví, zvláště nápadná je absence jakékoliv relevantní zmínky na stranách 40-41, kde autor rozebírá již výše zmíněnou otázku případné otravy Josefa I. Ke vztahu císaře a jeho vojevůdce se autor vrací na velmi krátkou chvíli na stranách 41-42, aby zbytek kapitoly věnoval vztahu Evžena a Karla VI.

Z výše uvedeného je zřejmé, že pan Oliberius nedokázal naplnit to, co si předsevzal. Toto je bezpochyby i důsledek velmi malé pramenné základny, kdy celá práce je založena na několika málo zdrojích, především pak na Evženových životopisech od Vlnase a Richtera (například na stranách 8-12 téměř bezvýhradně), případně na knihách od Svátka a Urfuse. Cizojazyčné biografie od Braubacha (Evžen Savojský) a Ingraa (Josef I.) jsou zmíněny pouze v Úvodu, v celé práci však nejsou vůbec využity! To samé platí i o Evženově vydané korespondenci (Cibrario), s kterou autor také vůbec nepracoval. Přitom literatury k těmto osobnostem a zvolenému období je velké množství, a to i v knihovnách v České republice, samozřejmě zejména v Praze. Další použité zdroje mají zcela druhořadý význam, v tomto ohledu pak především nechápu použití knihy k mincovnictví za vlády Leopolda I. (poznámka číslo 26), která není vůbec relevantní k předchozímu textu, který se vůbec netýká mincovnictví.

Po jazykové a formální stránce předložená práce také vykazuje řadu nedostatků. Formální náležitosti jsou často v rozporu s požadavky Katedry historických věd; z nich zde uvedu jen některé: v Seznamu pramenů a literatury je možné nalézt mnoho chyb ve způsobu, jakým jsou uvedena jednotlivá díla, nejkřiklavějším případem je odkaz na časopis *Austrian History Yearbook*, podobné prohřešky je pak možné najít v odkazech na použitou literaturu v poznámkách pod čarou; mnoho pochybení je možné spatřit i v citacích převzatého textu, což souvisí se způsobem vkládání uvozovek (ty někdy dokonce chybí), jejich formou (někdy jsou použity uvozovky pro anglický text – ty na začátku textu jsou umístěny nahoře), citovaný text na straně 24 dokonce ani nebyl přeložen z anglického jazyka. Z dalších provinění je vhodné jmenovat nadužívání ich formy v množném čísle v celé práci a četné překlepy a chyby v interpunkci.

Z výše uvedených důvodů, především pak s ohledem na nesplnění tematického zadání, nemohu práci doporučit k obhajobě.

PRÁCI K OBHAJOBĚ: NEDOPORUČUJI

NAVRHUJI HODNOCENÍ: nevyhověl

K DISKUZÍ BĚHEM OBHAJOBY DOPORUČUJI TATO TÉMATA (ALESPOŇ 2):

- 1) Proč autor nevyužil cizojazyčné práce, které zmiňuje v Úvodu (Braubach, Ingraio, Cibrario)?
- 2) Proč se autor neřídil formálními zásadami, které jsou vyžadovány na Katedře historických věd?

DATUM: 9. 5. 2017

PODPIS: Miroslav

